

Aj, i já svůj ze - mský ži - vot již za - ví - rám,
do ji - né - ho svě - ta vša - sně se u - bí - rám,
tam kde ži - vot vě - čný pa - nu - je,
smrt ne - kra - lu - je, smrt ne - kra - lu - je.

2. Manželku svou věrnou / po sobě nechávám, / dítkám osiřelým / požehnání dávám, / ach, nelze mi již zde trvati, / s nimi zůstatí, s nimi zůstatí.
3. Pročež Tobě, dobrý / Bože, je oddávám, / neb je osamělé / nyní zanechávám; / rač je pravicí svou řídití, / smutné těšití, smutné těšití.
4. Obzvláště pak věrnost / račiž odměnití / manželky mé, a jí / z lásky udělití / život dlouhý a požehnání / až do skonání, až do skonání.
5. Dítka pak vzdělávej / v Tobě libé ctnosti, / ke všemu dobrému / dej jim ochotnosti, / by vzrůstaly Tobě ke chvále / vždy, neustále, vždy, neustále.
6. A když budeš chtítí / je odsud pozvatí, / račiž je do svého / království přijatí, / by mohly s Tebou věčně žítí, / Tebe slavítí, Tebe slavítí.